

آغاز عملیات والفجر

آغاز عملیات والفجر 2 در سال 1362 هجری شمسی...

آغاز عملیات والفجر 2 در سال 1362 هجری شمسی

پس از موفقیت رزمندگان اسلام در عملیات والفجر 1 که در جبهه های میانی اجرا و ضربات سختی بر نیروهای عراقی وارد شد، در شمال غرب و در مناطق سخت و صعب العبور کوهستانی در حد فاصل بین ارتفاعات قمطیره و تمرچین که مأمونی برای اشرار و گروهکهای ضد انقلاب داخلی نیز بود، منطقه عملیات والفجر 2 انتخاب گردید.

در این منطقه عملیاتی، پادگان حاج عمران که از اهمیت سوق الجیشی برخوردار است قرار دارد و از شمال به ارتفاعات چنارستان و کلاشین، تز جنوب به ارتفاعات بسیار مرتفع سکران و کدو، از شرق به ارتفاعات تمرچین و شهر مرزی پیرانشهر و از غرب به تنگه دربند و شهر چومان مصطفی(عراق) محدود می شود.

علاوه بر ارتفاعات مهم که در این منطقه وجود دارد آنچه بر اهمیت منطقه و ضرورت تصرف آن می افزاید، عبارت است از:

1- تسلط بر تردد گروهکهای ضد انقلاب و کنترل آنها

2- ایجاد تسهیلات و پشتیبانی لازم از اکراد مسلمان و مبارز عراقی

3- فراهم سازی امکان گسترش عملیات نامنظم در خاک عراق

4- حفظ پیرانشهر از هرگونه تهاجم و تجاوز نیروهای عراقی

5 - زمینه سازی برای نزدیکی بیشتر به شهر و تأسیسات نفتی کرکوک

نیروهای عراقی در سراسر منطقه، سه رده، خط پدافندی داشتند که هر رده آن پوشیده از موانع و استحکامات بود. همچنین در اطراف پایگاه ها سیم خاردار و میدین مین نصب و تعبیه و بر روی ارتفاعات نورافکن قرار داده شده بود.

استعداد دشمن در حدود 2 تیپ پیاده و یک گردان زرهی به عنوان نیروی درگیر و یک تیپ پیاده در احتیاط بود. علاوه بر این دشمن در منطقه دو آتشبار 100م.م، یک توپ 175م.م و یک آتشبار 122م.م و نیز یک آتش بار 130م.م در چومان مصطفی داشت؛ در ضمن عراقیها بیش از 30 پایگاه در منطقه داشتند که 20 پایگاه آن اصلی و قوی بود که از کل آنها 15 پایگاه به طور کامل توسط نیروهای خودی شناسایی شده بود.

سازمان رزم رزمندگان جمهوری اسلامی متشکل از رزمندگان سپاهی و بسیجی با استعداد 16 گردان و دلاوران نیروی زمینی ارتش 6 گردان پیاده و یک گردان مکانیزه بودند که تحت امر قرارگاه نظامی حمزه سیدالشهدا قرار داشتند. تیزپروازان هوانیروز نیز پشتیبانی عملیات را بر عهده داشتند.

شرح عملیات:

در ساعت 1 بامداد روز 29 تیر 1362 عملیات والفجر 2 با رمز "یا الله" آغاز شد. رزمندگان دلاور اسلام در نخستین ساعات عملیات با صعود به ارتفاعات حساس منطقه و عبور از آنها ضربات سنگینی بر نیروهای عراقی و اشرار ضد انقلاب وارد ساختند و تعدادی زیادی از آنها را به هلاک رسانیدند.

در ادامه عملیات در صبح روز 62/5/3 روستای رایات به دست نیروهای خودی تصرف شد و ضمن محاصره چند روستای دیگر، گمرک جاده پیرانشهر و حاج عمران آزاد گردید. همچنین پس از آن که نیروهای خودی بر قسمتی از ارتفاعات مهم و استراتژیک "کینک" (2519) تسلط یافتند. دشمن طی دو نوبت به ارتفاعات یاد شده پاتک نمود که در نوبت اول مجبور به عقب نشینی شد و در نوبت دوم توانست بر قسمتی از آن تسلط یابد، اما پس از آن که قهرمانان هوانیروز توانستند نیروهای خودی را تدارک نمایند، مابقی

نیروهای دشمن پاکسازی شدند. بدین ترتیب ارتفاعات 2519 به طور کامل به تصرف نیروهای ایران درآمد. عراقیها در تاریخ 62/5/5 با استفاده از 16 فروند هلیکوپتر و انجام عملیات هلی برد به یال ارتفاعات "کلو" حمله کردند. در این عملیات ناموفق 6 فروند هلی کوپتر دشمن از بین رفت. قابل ذکر است که به لحاظ اهمیت منطقه، صدام حسین رئیس جمهور عراق در شهر دیانا حضور پیدا کرد و از آنجا به تشویق، ارباب و تهدید نیروهای شکست خورده عراقی پرداخت. همچنین بنا به اظهارات اسراء، فرمانده تیپ 91 پیاده عراق، از اهالی کردستان، به دستور صدام در شهر دیانا اعدام شد.

دستاوردها و نتایج والفجر:

در نتیجه این عملیات که مدت 16 روز به طول انجامید، تعدادی از شهرهای مناطق کردنشین ایران از تیررس نیروهای عراقی خارج شد و با تصرف ارتفاعات حساس منطقه و پادگان حاج عمران نیروهای ضد انقلاب، نفوذ خود را از دست دادند و رزمندگان اسلام بر شهر چومان مصطفی نیز مسلط گردیدند.

در این عملیات چندین قبضه توپ 122م.م، بیش از 20 دستگاه تانک، دهها دستگاه تفنگ 106م.م با خودرو، انواع مختلف ادوات و نیز مقدار متناهی سلاح و مهمات که از انبار پادگان حاج عمران به دست آمده بود به غنیمت رزمندگان اسلام درآمد. مجموع کشته ها و زخمی های دشمن به بیش از 4 هزار نفر رسید و 200 نفر به اسارت رزمندگان اسلام درآمدند. 5 فروند هواپیما و 10 فروند هلی کوپتر، حدود 40 دستگاه تانک و نفربر نیز منهدم شدند. همچنین از مقر تیپ 91 که مأمور حفظ پادگان و منطقه بود مدارک و اسناد بی شماری به دست آمد که حاکی از روابط عمیق گروهکهای کومله و دمکرات با حکومت عراق بود.